

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПРЕДСЈЕДНИШТВО
Секретаријат

01,02-05-2

Број: 17-14-1-1566-2/14
Сарајево, 08. јули 2014. године

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 09-07-2014			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02-	05-2-	788/14	

B

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Предмет. Сагласност за ратификацију споразума, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам, ради давања сагласности за ратификацију:

Споразум о трговини наоружањем, сачињен у Њујорку, 02. априла 2013. године.

Будући да је Министарство иностраних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање овом споразуму, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-31-05-2-23093/14
Sarajevo, 19.06.2014. godine

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

СЛ. БРОЈ: 07-07-2014

14	14-1	1566-1	20
----	------	--------	----

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

V. Muminović
07.07.14
F. 127

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem,
- dostavlja se;

U prilogu akta dostavljamo prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem, sačinjen u Njujorku, 02. aprila 2013. godine, na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

U ime Bosne i Hercegovine Sporazum je potpisan 25. septembra 2013. godine.

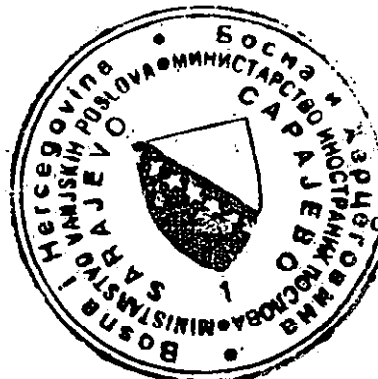
Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 36. redovnoj sjednici, održanoj 17.06.2013. godine, donijelo Odluku broj: 01-50-1-1971-14/13 o prihvatanju Sporazuma o trgovini naoružanjem, te ovlastilo ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da isti potpiše.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 100. sjednici, održanoj 10. juna 2014. godine, utvrdilo prijedlog odluke o ratifikaciji Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese odluku o ratifikaciji Sporazuma o trgovini naoružanjem.

S poštovanjem,

Prilog: Kao u tekstu

MINISTAR

dr. Zlatko Lagumdžija

SPORAZUM O TRGOVINI NAORUŽANJEM

UJEDINJENE NACIJE

2013.

SPORAZUM O TRGOVINI NAORUŽANJEM

Preambula

Države članice ovog sporazuma,

vođene ciljevima i principima Povelje Ujedinjenih nacija,

pozivajući se na član 26. Povelje Ujedinjenih nacija, kojim se traži promoviranje uspostavljanja i održavanja međunarodnog mira i sigurnosti, sa što manjom zloupotrebom naoružanja u pogledu ljudskih i ekonomskih resursa u svijetu,

naglašavajući potrebu za sprečavanjem i iskorjenjivanjem nezakonite trgovine konvencionalnim naoružanjem i sprečavanjem njegovog preusmjerenja na nelegalno tržište ili za nedozvoljenu upotrebu ili za neovlaštene krajnje korisnike, uključujući i činjenje terorističkih akata,

prepoznajući legitimne političke, ekonomske ili komercijalne interese država u međunarodnoj trgovini konvencionalnim naoružanjem,

potvrđujući suvereno pravo svake države da regulira i kontrolira konvencionalno naoružanje isključivo na svojoj teritoriji, u skladu sa svojim pravnim ili ustavnim sistemom,

priznajući da mir i sigurnost, razvoj i ljudska prava čine osnovne stubove sistema Ujedinjenih nacija i osnove za kolektivnu sigurnost i prepoznajući da su razvoj, mir, sigurnost i ljudska prava međusobno povezani i da se međusobno pojačavaju,

pozivajući se na Smjernice Komisije za razoružanje Ujedinjenih nacija za međunarodne transfere oružja u kontekstu Rezolucije Generalne skupštine 46/36H od 6. decembra 1991,

uzimajući u obzir doprinos Programa Ujedinjenih nacija za sprečavanje, iskorjenjivanje i borbu protiv nelegalne trgovine malim i lakim oružjem u svim aspektima, kao i Protokol protiv nelegalne proizvodnje i trgovine vatrenim oružjem, dijelovima i komponentama oružja i municijom, kao dodatak Konvenciji Ujedinjenih nacija protiv transnacionalnog organiziranoga kriminala i međunarodnom instrumentu za osnaživanje država da pravovremeno i pouzdano identificiraju i prate nedozvoljeno malo i lahko naoružanje,

prepoznajući sigurnosne, socijalne, ekonomske i humanitarne posljedice nezakonite i neregulirane trgovine konvencionalnim oružjem,

imajući u vidu da su civili, posebno žene i djeca, oni na koje oružani sukob i oružano nasilje najviše negativno utječu,

prepoznajući također izazove sa kojima se suočavaju žrtve oružanog sukoba i njihovu potrebu za adekvatnom njegom, rehabilitacijom i socijalnom i ekonomskom inkluzijom,

naglašavajući da ništa iz ovog sporazuma ne sprečava države u održavanju i usvajanju dodatnih efikasnih mjera koje će unaprijediti cilj i svrhu Sporazuma,

vodeći računa o legalnoj trgovini, vlasništvu i korištenju određenog konvencionalnog oružja za rekreativne, kulturne, historijske i sportske aktivnosti, kada je takva trgovina, vlasništvo ili korištenje dozvoljeno ili zaštićeno zakonom,

imajući u vidu ulogu koju mogu imati regionalne organizacije u pružanju podrške državam članicama, na njihov zahtjev, u primjeni ovog sporazuma,

prepoznajući dobrovoljnu i aktivnu ulogu koju civilno društvo, uključujući nevladine organizacije i industriju, može imati u podizanju svijesti u pogledu predmeta i svrhe ovog sporazuma i davanju podrške njegovoj primjeni,

priznajući da reguliranje međunarodne trgovine konvencionalnim oružjem i prevencija njegove zloupotrebe ne treba onemogućiti međunarodnu saradnju i legalnu trgovinu materijalima, opremom i tehnologijom u miroljubive svrhe,

naglašavajući želju za postizanjem univerzalnog pridržavanja ovog sporazuma,

odlučne da djeluju u skladu sa sljedećim principima:

Principi

–nerazdvojivo pravo svih država na individualnu ili kolektivnu samoodbranu, kako je prepoznato u članu 51. Povelje Ujedinjenih nacija,

–rješavanje međunarodnih sporova mirnim putem na način da međunarodni mir, sigurnost i pravda nisu ugroženi u skladu sa članom 2, stav (3), Povelje Ujedinjenih nacija,

–suzdržavanje od prijetnje ili upotrebe sile protiv teritorijalnog integriteta ili političke nezavisnosti bilo koje države u međunarodnim odnosima ili na bilo koji način koji nije konzistentan sa ciljevima Ujedinjenih nacija u skladu sa članom 2, stav (4), Povelje Ujedinjenih nacija,

–nemiješanje u pitanja koja su isključivo u domaćoj nadležnosti bilo koje države u skladu sa članom 2, stav (7), Povelje Ujedinjenih nacija,

–poštujući i osiguravajući poštovanje međunarodnog humanitarnog prava u skladu sa, između ostalog, Ženevskim konvencijama iz 1949. i osiguravajući poštovanje ljudskih prava u skladu sa, između ostalog, Poveljom Ujedinjenih nacija i Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima,

–odgovornost svih država, u skladu sa njihovim međunarodnim obavezama, da efikasno reguliraju međunarodnu trgovinu konvencionalnim naoružanjem i da spriječe njegovu zloupotrebu, kao i primarnu odgovornost svih država u uspostavljanju i provođenju njihovih nacionalnih sistema kontrole;

–poštivanje legitimnih interesa država da steknu konvencionalno naoružanje kako bi ostvarile pravo na samoodbranu i za mirovne misije, te za proizvodnju, izvoz, uvoz ili transfer konvencionalnog naoružanja,

–primjenjivanje ovog sporazuma na konzistentan, objektivan i nediskriminirajući način,

složile su se sa sljedećim:

Član 1.

Svrha i cilj

Svrhaje ovog sporazuma:

– uspostaviti najviše moguće zajedničke međunarodne standarde za reguliranje ili unapređenje regulacije međunarodne trgovine konvencionalnim naoružanjem,

– spriječiti i iskorijeniti nedozvoljenu trgovinu konvencionalnim naoružanjem i spriječiti njegovu zloupotrebu;

u svrhu:

– doprinosa međunarodnom i regionalnom miru, sigurnosti i stabilnosti,

– smanjenja ljudske patnje,

– promoviranja saradnje, transparentnosti i odgovornog djelovanja država članica u međunarodnoj trgovini konvencionalnim naoružanjem kako bi se na taj način uspostavljalo povjerenje između država članica.

Član 2.

Okvir

1. Ovaj će se sporazum primjenjivati na sve konvencionalno naoružanje u sljedećim kategorijama:

(a) borbeni tenkovi,

(b) oklopna borbeno vozila,

(c) visokokalibarski artiljerijski sistemi,

(d) borbeni avioni,

(e) borbeni helikopteri,

(f) ratni brodovi,

(g) projektili i lanseri za projekte i

(h) malo i lahko oružje.

2. Za potrebe ovog sporazuma aktivnosti međunarodne trgovine podrazumijevaju izvoz, uvoz, prijevoz, pretovar i posredovanje, a u daljnjem tekstu sve će se one nazivati terminom „transfer“.

3. Ovaj sporazum neće se primjenjivati na međunarodnu trgovinu konvencionalnim naoružanjem za državu članicu ili u ime države članice za vlastitu upotrebu pod uvjetom da konvencionalno naoružanje ostaje u vlasništvu države.

Član 3.

Municija

Svaka država članica uspostaviti i održavati nacionalni sistem kontrole za reguliranje izvoza municije ispaljene, lansirane ili isporučene kao konvencionalno naoružanje u okviru člana 2, stav (1), a prije davanja saglasnosti za izvoz takve municije primjenjivat će odredbe članova 6 i 7..

Član 4.

Dijelovi i komponente

Svaka država članica uspostaviti i održavati nacionalni sistem kontrole za reguliranje izvoza dijelova i komponentata kada je izvoz u formatu koji daje mogućnost da se

konvencionalno oružje sklopi u okviru člana 2, stav (1), a prije davanja ovlaštenja za izvoz takvih dijelova i komponenata primjenjivat će se odredbe članova 6. i 7.

Član 5.

Opća primjena

1. Svaka država članica primjenjivati ovaj sporazum na konzistentan, objektivan i nediskriminirajući način imajući u vidu principe na koje se odnosi Sporazum.
2. Svaka država članica uspostaviti i održavati nacionalni sistem kontrole, uključujući nacionalne kontrolne liste u cilju primjene odredbi ovog sporazuma.
3. Svaka država članica se ohrabruje da primjenjuje odredbe ovog sporazuma na najširi spektar konvencionalnog naoružanja. Nacionalne definicije bilo koje od kategorija na koje se odnosi član 2, stav (1), tačke (a) – (g), neće sadržavati manje od opisa koji se koriste u Registru o konvencionalnom naoružanju Ujedinjenih nacija u vrijeme stupanja na snagu ovog sporazuma. Za kategoriju u okviru člana 2, stav (1), tačka (h), nacionalne definicije neće sadržavati manje od opisa u relevantnim instrumentima Ujedinjenih nacija u vrijeme stupanja na snagu ovog sporazuma.
4. Svaka država članica, u skladu sa nacionalnim zakonima, osigurat će nacionalne kontrolne liste Sekretarijatu, koji će ih učiniti dostupnim drugim državama članicama. Države članice se ohrabruju da svoje kontrolne liste učine javno dostupnim.
5. Svaka država članica preduzeti mjere neophodne za primjenu odredbi ovog sporazuma i odredit će kompetentne nacionalne institucije kako bi imala efikasan i transparentan nacionalni sistem kontrole za reguliranje transfera konvencionalnog naoružanja u okviru člana 2, stav (1), i stavki na koje se odnose članovi 3. i 4.

6. Svaka država članica odrediti jednu ili više nacionalnih kontakt-osoba za razmjenu informacija u vezi sa pitanjima koja se odnose na primjenu ovog sporazuma. Svaka država članica obavijestiti Sekretarijat, uspostavljen na osnovu člana 18, o svojoj nacionalnoj/im kontakt-osobi/ama i vršiti ažuriranje informacija.

Član 6.

Zabrane

1. Država članica neće dati saglasnost za bilo kakav transfer oružja u okviru člana 2, stav (1), ili stavki iz članova 3. ili 4. ako će transfer dovesti do kršenja njenih obaveza u okviru mjera koje je usvojilo Vijeće sigurnosti Ujedinjenih nacija u vezi sa Poglavljem VII Povelje Ujedinjenih nacija, a posebno u vezi sa embargom na oružje.

2. Država članica neće dati saglasnost za bilo kakav transfer oružja u okviru člana 2, stav (1), ili stavki iz članova 3. ili 4. ako će transfer dovesti do kršenja relevantnih međunarodnih obaveza iz međunarodnih ugovora kojih je država članica, a posebno onih koje se odnose na transfer ili nezakonitu trgovinu konvencionalnim naoružanjem.

3. Država članica neće dati saglasnost za bilo kakav transfer oružja u okviru člana 2, stav (1), ili stavki iz članova 3. ili 4. ako u doba davanja ovlaštenja ima saznanja da bi se oružje moglo koristiti za činjenje genocida, zločina protiv čovječnosti, ozbiljno kršenje Ženevskih konvencija iz 1949, napade usmjerene na civilne objekte ili civile zaštićene kao takve ili za druge ratne zločine definirane međunarodnim ugovorima kojih je država članica.

Član 7.

Procjena izvoza i uvoza

1. Ako izvoz nije zabranjen članom 6, svaka država članica koja je izvoznik, prije davanja dozvole za izvoz konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), ili stavki iz članova 3. i 4, u okviru

svoje nadležnosti i u skladu sa nacionalnim sistemom kontrole, na objektivan i nediskriminirajući način uzet će u obzir relevantne faktore, uključujući informacije koje je osigurala država uvoznik u skladu sa članom 8, stav (1), i procijeniti utjecaj kojim konvencionalno naoružanje ili dijelovi istog:

(a) mogu doprinijeti miru i sigurnosti ili njihovom narušavanju,

(b) mogu biti korišteni za:

(I) činjenje ili pomaganje pri ozbiljnom kršenju međunarodnog humanitarnog prava,

(II) činjenje ili pomaganje prilikom ozbiljnog kršenja međunarodnih ljudskih prava,

(III) činjenje ili pomaganje djela koje predstavlja prekršaj u okviru međunarodnih konvencija ili protokola kojih je država izvoznik član a koji se odnose na terorizam ili

(IV) činjenje ili pomaganje djela koje predstavlja prekršaj u okviru međunarodnih konvencija ili protokola kojih je država izvoznik član a koji se odnose na transnacionalni organizirani kriminal.

2. Država izvoznik također će uzeti u obzir da li se mogu preduzeti mjere koje će spriječiti rizike utvrđene u tačkama (a) ili (b) paragrafa 1, kao što su mjere za izgradnju povjerenja ili zajednički kreirani i dogovoreni programi od strane država izvoznika i uvoznika.

3. Ako nakon urađene procjene i razmatranja dostupnih preventivnih mjera, država izvoznik utvrdi da postoji veći rizik za bilo koju od negativnih posljedica iz paragrafa 1, država izvoznik neće dati saglasnost za ovaj izvoz.

4. Država izvoznik, prilikom vršenja procjene, uzet će u obzir rizik vezan za konvencionalno naoružanje u okviru člana 2, stav (1), ili stavki na koje se odnose članovi 3. ili 4. kada se oružje koristi za činjenje ozbiljnih djela koja su povezana sa rodno zasnovanim nasiljem ili ozbiljnim djelima nasilja nad ženama i djecom.

5. Svaka država izvoznik preduzeti mjere da osigura da sve saglasnosti za izvoz konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), ili stavki na koje se odnose članovi 3. ili 4. sadrže dovoljno detalja te da su izdate prije izvoza.

6. Svaka država izvoznik, na zahtjev države uvoznika, i za države koje učestvuju u procesu transporta ili pretovara, učinit će dostupnim adekvatne informacije o saglasnosti na koju se to odnosi u skladu sa svojim nacionalnim zakonima, praksama i politikama.

7. Ako nakon davanja saglasnosti država izvoznik dobije nove relevantne informacije, ona se ohrabruje da izvrši ponovnu procjenu saglasnosti pošilje konsultacija sa zemljom uvoznikom, ukoliko je to moguće.

Član 8.

Uvoz.

1. Svaka država uvoznik preduzeti mjere kako bi se, na zahtjev države izvoznika, osigurale odgovarajuće i relevantne informacije, u skladu sa nacionalnim zakonima, i kako bi se državi izvozniku pomoglo u provođenju nacionalne procjene izvoza iz člana 7. Takve mjere mogu uključivati informacije o upotrebi ili dokumentaciju o krajnjem korisniku.

2. Svaka država uvoznik preduzeti mjere koje će joj omogućiti da regulira, tamo gdje je to potrebno, uvoze konvencionalnog naoružanja koji su u njenoj nadležnosti a obuhvaćeni su članom 2, stav (1). Takve mjere mogu uključivati sisteme uvoza.

3. Svaka država uvoznik može tražiti informacije od države izvoznika u pogledu saglasnosti koje su u proceduri ili aktuelnih saglasnosti za izvoz kada je država uvoznik mjesto krajnjeg odredišta.

Član 9.

Prijevoz ili prekrćavanje

Svaka će država članica, gdje je to neophodno i izvodljivo, u skladu sa svojim nadležnostima za konvencionalno naoružanje iz člana 2, stav (1), preduzeti adekvatne mjere reguliranja prijevoza ili prekrćavanja preko svoje teritorije u skladu sa važećim međunarodnim pravom.

Član 10.

Posredovanje

Svaka će država članica, u skladu sa svojim važećim zakonima, preduzeti mjere kako bi regulirala vršenje posredovanja prema svojim nadležnostima za konvencionalno naoružanje iz člana 2, stav (1). Takve mjere mogu zahtijevati da posrednici, prije angažiranja za posredovanje, evidentiraju ili pribave pismenu dozvolu.

Član 11.

Zloupotreba

1. Svaka država članica uključena u transfer konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), preduzet će mjere kako bi se spriječila zloupotreba.

2. Država članica izvoznik, putem svog nacionalnog sistema kontrole, koji je uspostavljen u skladu sa članom 5, stav (2), spriječit će zloupotrebu transfera konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), procjenjujući rizik zloupotrebe izvoza i razmatrajući uvođenje blažih mjera, kao što su mjere izgradnje povjerenja ili zajednički dogovoreni i razvijeni programi od strane država izvoznika i uvoznika. Ostale mjere sprečavanja mogu, ukoliko je to prikladno, uključivati: ispitivanje strana uključenih u izvoz, zahtjev za dodatnom dokumentacijom, potvrđama, uvjerenjima koja ne ovlašćuju izvoz ili neke druge odgovarajuće mjere.

3. Države članice koje vrše uvoz, tranzit, prekrcavanje ili izvoz, u skladu sa svojim zakonima i gdje je to prikladno i izvodljivo, saradivat će i razmjenjivati informacije kako bi se smanjio rizik od zloupotrebe transfera konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1).

4. U slučaju da ustanovi zloupotrebu prevezenog konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), država članica će, u skladu sa svojim zakonima i u skladu sa međunarodnim pravom, preduzeti odgovarajuće mjere kako bi riješila pitanje zloupotrebe. Takve mjere mogu uključiti upozorenje potencijalno pogođenim državama članicama, razmatranje pitanja zloupotrijebljenog prijevoza konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), i preduzimanje pratećih mjera kroz istrage i provođenje zakona.

5. U cilju boljeg razumijevanja i sprečavanja zloupotrebe prevezenog konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), države članice su podstaknute da međusobno dijele relevantne informacije o efikasnim mjerama protiv zloupotrebe. Takve informacije mogu sadržavati informacije o nezakonitim radnjama, uključujući korupciju, međunarodne rute krijumčarenja, nezakonito posredovanje, izvore nezakonite nabavke, metode zatajivanja, zajednička mjesta ili destinacije otpremanja pošiljke koje koriste organizirane grupe koje se bave zloupotrebom.

6. Države članice su podstaknute da putem Sekretarijata izvještavaju druge države članice o preduzetim mjerama rješavanja zloupotrebe prevezenog konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1).

Član 12.

Čuvanje podataka

1. Svaka će država članica, u skladu sa svojim zakonima i odredbama, sačuvati podatke o izdavanju odobrenja za izvoz ili efektivnih izvoza konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1).

2. Svaka je država članica podstaknuta da zadrži podatke o konvencionalnom naoružanju iz člana 2, stav (1), koje je prevezeno kroz njenu teritoriju kao krajnju destinaciju ili za koje je odobren transfer ili prekrcavanje kroz teritoriju koja je pod njenom jurisdikcijom.

3. Svaka je država članica podstaknuta da u te podatke uključi: količinu, vrijednost, model/tip, odobrenje međunarodnog transfera konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), naoružanje koje je prevezeno, te detalje o državi/državama koje izvoze, državi/državama koje uvoze, tranzitnoj državi/državama i krajnjem korisniku.

4. Podaci će se čuvati najmanje deset godina.

Član 13.

Izvještavanje

1. Svaka će država članica tokom prve godine nakon stupanja na snagu ovog sporazuma za tu državu članicu, a u skladu sa članom 22, pripremiti početni izvještaj za Sekretarijat o preduzetim mjerama za provođenje Sporazuma, uključujući državne zakone, državne kontrolne liste i druge odredbe i administrativne mjere. Svaka će država članica obavijestiti Sekretarijat o bilo kakvim novim mjerama koje su preduzete u cilju provođenja Sporazuma. Izvještaji će biti dostupni i Sekretarijat će ih dostaviti svim državama članicama.

2. Države članice su podstaknute da putem Sekretarijata obavijeste ostale države članice o preduzetim mjerama koje su se pokazale efikasnim u borbi protiv zloupotrebe prevezenog konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1).

3. Svaka će država članica godišnje, do 31. 5, dostavljati izvještaj Sekretarijatu za prethodnu kalendarsku godinu u vezi sa odobrenim ili aktuelnim izvozom i uvozom konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1). Izvještaji će biti dostupni, a državama članicama će ih dostavljati Sekretarijat. Izvještaj dostavljen Sekretarijatu može sadržavati iste informacije koje je država članica dostavila relevantnim organima Ujedinjenih nacija, uključujući Registar Ujedinjenih nacija o konvencionalnom naoružanju. Izvještaji mogu isključiti komercijalno osjetljive informacije ili informacije državne sigurnosti.

Član 14.

Provođenje

Svaka će država članica preduzeti adekvatne mjere kako bi provodila državne zakone i propise koji primjenjuju odredbe Sporazuma.

Član 15.

Međunarodna saradnja

1. Države članice će, u skladu sa njihovim cijenjenim sigurnosnim interesima i državnim zakonima, međusobno saradivati kako bi se Sporazum efikasno provodio.

2. Države članice su podstaknute da olakšaju međunarodnu saradnju, uključujući razmjenu informacija o pitanjima od zajedničkog interesa koja se odnose na provođenje i primjenu ovog sporazuma, a u skladu sa njihovim sigurnosnim interesima i državnim zakonima.

3. Države članice su podstaknute da se konsultiraju o pitanjima od zajedničkog interesa i da razmjenjuju informacije kako bi podržale provođenje Sporazuma.

4. Države članice su, u skladu sa svojim državnim zakonima, podstaknute da sarađuju u cilju pružanja pomoći u provođenju odredbi Sporazuma, uključujući razmjenu informacija u vezi sa nezakonitim radnjama i akterima, kako bi se spriječila i iskorijenila zloupotreba konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1).

5. Države članice će, u skladu sa međusobnim dogovorom i svojim državnim zakonima, pružati jedna drugoj svu moguću pomoć u istragama, tužbama i sudskim postupcima koji se tiču narušavanja državnih mjera uspostavljenih u skladu sa ovim sporazumom.

6. Države članice su podstaknute da preduzmu državne mjere i međusobno sarađuju kako bi se spriječilo da transfer konvencionalnog naoružanja iz člana 2, stav (1), postane predmetom korupcijskih radnji.

7. Države članice su podstaknute da razmjenjuju iskustva i informacije stečene u vezi sa bilo kojim aspektom Sporazuma.

član.16.

Međunarodna pomoć

1. Svaka država članica prilikom provođenja Sporazuma može zatražiti pomoć, uključujući i pravnu ili zakonsku pomoć, izgradnju institucionalnoga kapaciteta, kao i tehničku, materijalnu ili finansijsku pomoć. Takva pomoć može se odnositi i na upravljanje skladištem, razoružanje, programe demobilizacije i reintegracije, model zakonodavstva, te efikasne prakse za provođenje. Svaka država članica koja je u mogućnosti pružiti takvu pomoć to će na osnovu molbe i učiniti.

2. Svaka država članica može tražiti, ponuditi ili prihvatiti pomoć, između ostalog, od Ujedinjenih nacija, međunarodnih, regionalnih, subregionalnih ili državnih organizacija, nevladinih organizacija ili na bilateralnoj osnovi.

3. Države članice će osnovati dobrovoljni fond putem kojeg će se državi članici koja traži međunarodnu pomoć prilikom provođenja Sporazuma ista pružiti. Svaka je država članica podstaknuta da uloži sredstva u fond.

Član 17.

Konferencija država članica

1. Konferenciju država članica sazvat će privremeni Sekretarijat, uspostavljen prema članu 18, ne kasnije od godinu dana nakon stupanja na snagu Sporazuma, a nakon toga u neko drugo vrijeme, o čemu odlučuje Konferencija država članica.

2. Konferencija država članica na prvoj će sjednici konsenzusom usvojiti pravila procedure.

3. Konferencija država članica usvojit će finansijska pravila, kao i upravljanje sredstvima pomoćnih organa koji mogu biti osnovani, te finansijske odredbe kojima je uređeno funkcioniranje Sekretarijata. Na svakoj redovnoj sjednici usvajat će se budžet za finansijski period do naredne redovne sjednice.

4. Konferencija država članica će:

- (a) nadzirati provođenje Sporazuma, uključujući razvoj u oblasti konvencionalnog naoružanja,
- (b) razmatrati i usvajati preporuke u vezi s provođenjem i djelovanjem Sporazuma, a posebno u vezi s promocijom njegove univerzalnosti,
- (c) razmatrati izmjene Sporazuma u skladu sa članom 20,
- (d) razmatrati pitanja koja se tiču tumačenja Sporazuma,

- (e) razmatrati i odlučivati o zadacima i budžetu Sekretarijata,
- (f) razmatrati uspostavljanje pomoćnih organa kako bi se poboljšala primjena Sporazuma i
- (g) vršiti druge funkcije u skladu sa Sporazumom.

5. Posebni sastanci Konferencije država članica održavat će se u bilo koje vrijeme ako Konferencija država članica to smatra neophodnim ili prema pismenom zahtjevu bilo koje države članice, s tim da ovaj zahtjev ima najmanje dvotrećinsku podršku država članica.

Član 18.

Sekretarijat

1. Sporazumom se uspostavlja Sekretarijat za podršku državama članicama prilikom provođenja Sporazuma. Do održavanja prvog sastanka Konferencije država članica, privremeni Sekretarijat će biti odgovoran za administrativno funkcioniranje prema ovom sporazumu.
2. Sekretarijat će biti adekvatno opremljen, stručno osoblje će osigurati da Sekretarijat efikasno obavlja obaveze navedene u paragrafu 3.
3. Sekretarijat će odgovarati državama članicama. U okviru smanjene strukture Sekretarijat će imati sljedeće nadležnosti:
 - (a) primati, činiti dostupnim i prosljeđivati izvještaje, kako je i odlučeno Sporazumom,
 - (b) održavati i činiti dostupnom listu kontakt-osoba državama članicama,
 - (c) omogućiti usklađivanje ponuda i zahtjeva za pomoć u provođenju Sporazuma i promovirati međunarodnu saradnju, kao što je i traženo,
 - (d) olakšati rad Konferencije država članica, uključujući dogovaranje i pružanje neophodnih usluga za održavanje sastanaka prema ovom sporazumu i

(e) vršiti ostale dužnosti u skladu sa odlukama Konferencije država članica.

Član 19.

Rješavanje sporova

1. Države članice će se konsultirati i uz zajedničku saglasnost saradivati u pronalaženju rješenja u slučaju bilo kakvih sporova koji se mogu odnositi na tumačenje ili primjenu Sporazuma, uključujući pregovore, posredovanje, pomirenje, sudsko rješenje ili neke druge mirovne metode.

2. Države članice mogu, uz zajedničku saglasnost, vršiti arbitražu kako bi riješile bilo koji spor nastao između njih, a koji se tiče tumačenja ili primjene Sporazuma.

Član 20.

Izmjene

1. Šest godina nakon stupanja na snagu Sporazuma, svaka država članica može predložiti izmjenu Sporazuma. Stoga predložene izmjene može jedino razmatrati Konferencija država članica, i to svake tri godine.

2. Svaki prijedlog izmjene Sporazuma u pisanoj će formi biti dostavljen Sekretarijatu, koji će ga proslijediti svim državama članicama, ne kasnije od 180 dana prije održavanja narednog sastanka Konferencije država članica, na kojem će se, u skladu sa paragrafom 1, razmatrati prijedlog izmjena. Ako većina država članica obavijesti Sekretarijat da podržavaju razmatranje prijedloga izmjena, one će biti razmatrane na sljedećoj Konferenciji država članica, i to u skladu sa paragrafom 1, ne kasnije od 120 dana nakon što Sekretarijat dostavi navedeni prijedlog izmjena.

3. Države članice će nastojati postići konsenzus o svakoj izmjeni. Ako su svi pokušaji da se konsenzus postigne iscrpljeni i nije postignut nikakav dogovor, krajnje rješenje će biti usvajanje izmjena na temelju dvotrećinske većine glasova prisutnih država članica i glasanja na sastanku Konferencije država članica. Za potrebe ovog člana, prisutne države članice i glasanje podrazumijeva države članice koje prisustvuju i daju pozitivan ili negativan glas. Depozitar će obavijestiti sve države članice o usvojenoj izmjeni.

4. Izmjena usvojena u skladu sa paragrafom 3 stupit će na snagu za svaku državu članicu koja je uložila svoj instrument prihvatanja te izmjene devedeset dana od dana kada je depozitaru dostavljen instrument o prihvatanju od većine država članica u periodu usvajanja izmjene. Nakon toga će stupiti na snagu za svaku preostalu državu članicu devedeset dana od dana ulaganja instrumenta o prihvatanju izmjene.

Član 21.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje

1. Sporazum će biti dostupan za potpisivanje za sve države članice u sjedištu Ujedinjenih nacija u New Yorku od 3. juna 2013. godine do stupanja na snagu.

2. Sporazum je podložan ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju od strane svake države potpisnice.

3. Nakon stupanja na snagu, Sporazum će biti dostupan za pristupanje svakoj državi članici koja još uvijek nije potpisala Sporazum.

4. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja bit će dostavljeni depozitaru.

Član 22.

Stupanje na snagu

1. Sporazum će stupiti na snagu devedeset dana nakon dana kada je depozitaru dostavljeno pedeset instrumenata ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja.

2. Za svaku državu koja deponira svoj instrument ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja nakon stupanja na snagu Sporazuma, ovaj će sporazum za tu državu stupiti na snagu devedeset dana od dana deponiranja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja.

Član 23.

Privremena primjena

Svaka država može prilikom potpisivanja ili deponiranja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja objaviti da će do stupanja na snagu Sporazuma za tu državu

privremeno primjenjivati član 6. i član 7.

Član 24.

Trajanje i odstupanje

1. Sporazum će važiti neograničeno.

2. Svaka će država članica, čuvajući svoj nacionalni integritet, imati pravo odstupiti od Sporazuma. U tom će slučaju depozitaru dostaviti obavijest o odstupanju, koji će o tome obavijestiti ostale države članice. Obavijest o odstupanju može sadržavati razloge odstupanja, a bit će validna devedeset dana nakon njenog prijema od strane depozitara, ukoliko obavijest o odstupanju ne navodi kasniji datum.

3. Država iz razloga odstupanja od Sporazuma neće biti oslobođena obaveza koje proistječu iz Sporazuma dok je bila njegova članica, uključujući sve finansijske obaveze koje mogu nastati.

Član 25.

Uzdržanost

1. Prilikom potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, svaka država može biti uzdržana, samo ako je to u skladu sa ciljem i svrhom Sporazuma.

2. Država članica može bilo kada povući svoju uzdržanost obavještavajući o tome depozitara.

Član 26.

Odnos prema drugim međunarodnim sporazumima

1. Implementacija Sporazuma neće narušavati obaveze država članica prema postojećim ili budućim međunarodnim sporazumima čije su članice i gdje su te obaveze u skladu sa Sporazumom.

2. Sporazum se neće navoditi kao osnova za nevažeće sporazume o saradnji u oblasti odbrane zaključene između država članica Sporazuma.

Član 27.

Depozitar

Generalni sekretar Ujedinjenih nacija bit će depozitar Sporazuma.

Član 28.

Autentičnost teksta

Original teksta Sporazuma, čije su verzije na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku podjednako autentične, bit će deponiran kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

Sačinjeno u New Yorku drugog aprila dvije hiljade trinaeste godine.